

Η ανασύσταση της Ι.Μ. Αγ. Γεωργίου Μαυροβουνίου (Τρούλλων Λάρνακας) (Αρχιμανδρίτης Συμεών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=168843>]

Η Μονή Μαυροβουνίου ήταν για μας, όπως και για τον πολύ κόσμο της Κύπρου, άγνωστη. Είχαμε έλθει και παλαιότερα εδώ, αλλά δεν δώσαμε πολλή σημασία. Έμοιαζε με ένα ερημοκκλήσι το μέρος παρά με μονή. Η απόφασή μας να έλθουμε εδώ ελήφθη το Δεκέμβριο του 1993. Τίποτε τυχαίο δεν υπάρχει στην πνευματική πορεία των ανθρώπων. Έτσι και εμείς είχαμε έλθει εδώ τυχαία για άλλο λόγο την ημέρα εκείνη. Η χάρις αναδύεται από ένα τόπο, αλλά δεν τη συλλαμβάνεις πάντοτε. Εκείνη την ημέρα μίλησαν μέσα μας η ιστορία και η παλαιότητα του τόπου και οι ευχές τόσων κεκοιμημένων πατέρων «των ενθάδε ευσεβώς κειμένων και εν ασκήσει διαλαμψάντων».

Το τοπίο με τα ξερά βουνά σε μετέφερε στο Σινά ή στην Παλαιστίνη, στους τόπους που γράφτηκε το Γεροντικό και ξεκίνησε ο μοναχισμός. Ήταν Δεκέμβριος του 1993. Όλα ήταν καταπράσινα πλην των κεφαλών των βουνών.

Η αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου το 2009

Υπήρχε στο όλο τοπίο έντονη παλαιοδιαθηκική ποίηση. Ο χείμαρρος με τον καλαμιώνα, η συστάδα με τις φοινικιές, το ασκητικό και έρημο του τοπίου. «Και ήσαν εκεί δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα στελέχη φοινίκων» [Έξοδος, ιε΄, 27]. Εκεί έσται ευφροσύνη ορνέων, επαύλεις καλάμου και έλη» [Ησαΐας, λε΄, 7]. «Και έξανθήσει και ύλοχαρήσει και άγαλλιάσεται τα έρημα του Ιορδανού» [Ησαΐας, λε΄, 2].

Έτσι την ήμερα εκείνη, μετά από προσπάθειες ετών για ανεύρεση κατάλληλου τόπου, εδόθη σε μας ο τόπος και η απάντηση. «Εδώ θα έλθουμε». «Τα γαρ όρη και οι βουνοί εξαλούνται προσδεχόμενοι υμάς εν χαρά και πάντα τα ξύλα του αγρού επικροτήσει τοις κλάδοις.» [Ησαΐας, νε΄ 12]

Την απόφασή μας αυτή την αναφέραμε στο Μητροπολίτη Κιτίου. Η Μονή αυτή, μαζί με τα δέκα στρέμματα γης πού την περιβάλλουν, ανήκουν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή. Ο Αρχιεπίσκοπος με επίσημο έγγραφό του παραχωρεί στη Μητρόπολη Κιτίου δικαίωμα χρήσης και πνευματικής ιδιοκτησίας της Μονής αυτής. Έτσι, τον Ιούλιο του 1994 αρχίζουν οι εργασίες ανασύστασης της Μονής. Η διαχειριστική επιτροπή της Μονής Αγίου Γεωργίου Κοντού στην οποία υπηρετούσαμε, με την ευλογία του Μητροπολίτη Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, εγκρίνει σεβαστό ποσό για την οικονομική

ενίσχυση του όλου έργου. Επίσης η οικονομική και ηθική συμβολή της Κοινότητας Τρούλλων υπήρξε πολύ σημαντική.

Η διάθεση του λαού της Κύπρου να προσφέρει εις το όλον έργον είναι συγκινητική και αποδεικνύει ότι τα κριτήρια του λαού μας, όσον αφορά τον μοναχισμό, δεν έχουν αμβλυνθεί αλλά διατηρούνται αλώβητα και ακέραια, όπως του τα έχει καλλιεργήσει ανά τους αιώνες η μητέρα μας Ορθόδοξη Εκκλησία. Ο Άγιος Γεώργιος είναι παρών σε κάθε εργασία, σε κάθε δυσκολία πού παρουσιάζεται.

Ο χώρος της Μονής χωρίζεται σε δύο ενότητες. Η πρώτη περιλαμβάνει την παλαιά εκκλησία με το πρόσθετο μέρος του νάρθηκα, το αρχονταρίκι, το γραφείο και την τράπεζα όπως επίσης και το βιβλιοπωλείο. Η δεύτερη ενότητα, άβατη στους κοσμικούς, περιλαμβάνει τα κελιά των μοναχών, τη βιβλιοθήκη και τα δωμάτια φιλοξενίας. Ακολουθήθηκε πιστά η λαϊκή αρχιτεκτονική των κυπριακών μονών του 17ου - 18ου αιώνα, πού έχει χαρακτήρα απλό και ταπεινό και προσιδιάζει περισσότερο στο πνεύμα του μοναχισμού. Σε διάστημα λιγότερο από δύο χρόνια όλα αυτά είναι έτοιμα. Η μεγάλη εφέστιος εικόνα του Αγίου Γεωργίου ήταν φυλαγμένη πίσω από το εικονοστάσι του Αγίου Μάμα Τρούλλων. Αποτελείται από ξύλα ενός δένδρου που στην Κύπρο λέγεται αόρατος (άρκευθος), τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με δύο κάθετους ζυγούς. Η ζωγραφική επιφάνεια είχε πέσει σχεδόν ολόκληρη. Μεταξύ των ελαχίστων τεμαχίων πού απέμειναν έβγαινε η ονομασία του Αγίου «Μαυροβουνιώτης». Η εργασία της ζωγραφικής από την αδρή πινελιά φαίνεται να είναι έργο του Παύλου ιερογράφου, γνωστού αγιογράφου των μέσων του 17ου αιώνα. Τα ελάχιστα εναπομείναντα σημεία της εικόνας ήταν αρκετά, ώστε να ξαναγίνει το σχέδιο και η επαναζωγράφηση ακριβώς στα ίχνη της παλαιάς.

[Συνεχίζεται]